

Jiří Hübner

ilustrace Tereza Šajnerová

Příběhy lasičky Terezky

bambóok[®]

bambook®

Jiří Hübner

ilustrace Tereza Šajnerová

Příběhy lasičky Terezky

bambóok[®]

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Jiří Hübner

PŘÍBĚHY LASIČKY TEREZKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9788. publikaci

Ilustrace Tereza Šajnerová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 64

Vydání 1., 2024

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Tereza Šajnerová, 2024

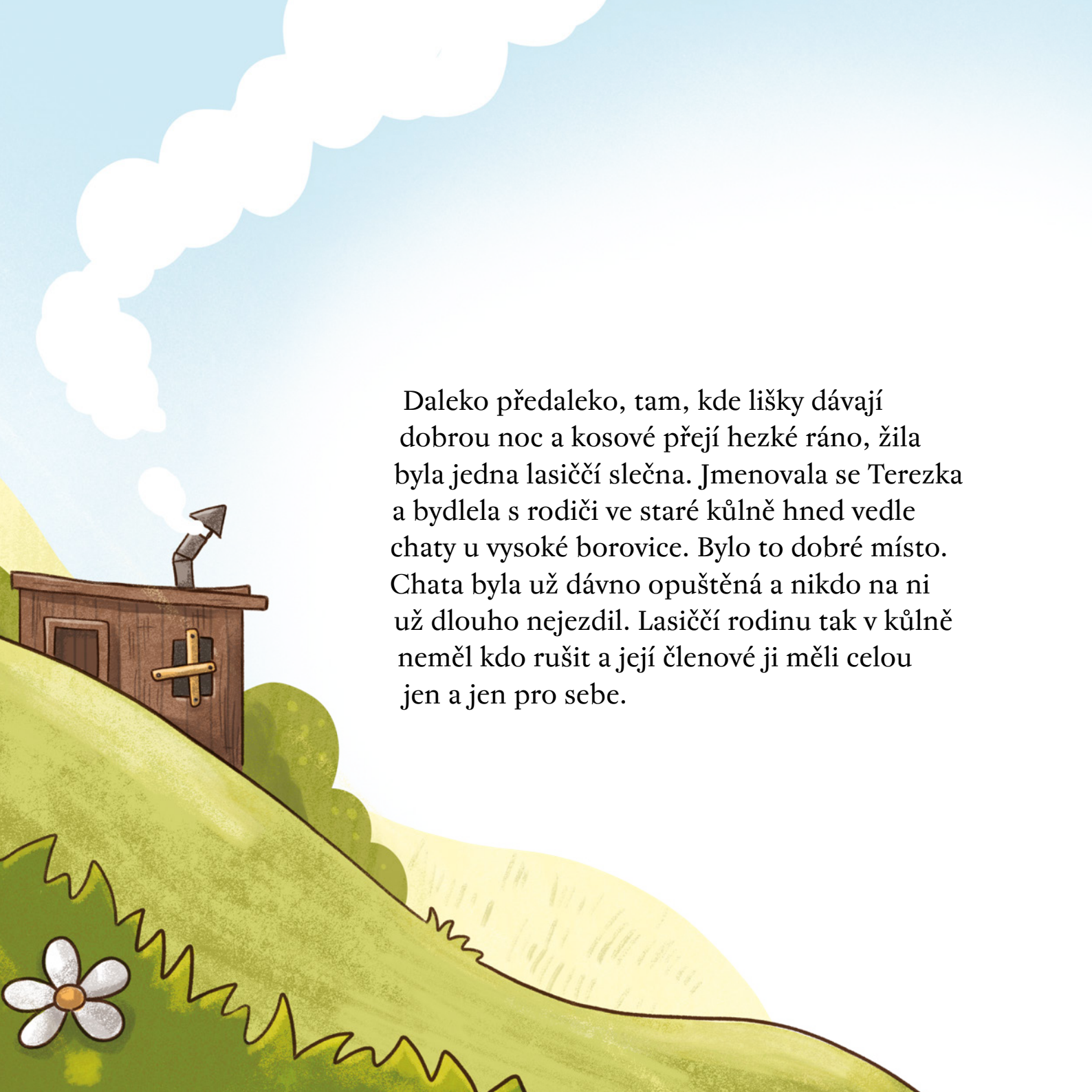
ISBN 978-80-271-7615-1 (pdf)

ISBN 978-80-271-5352-7 (print)

Věnováno
všem malým i velkým
dobrodruhům.

A whimsical illustration of a small wooden cabin on a rolling green hill. The cabin has a dark brown door with a wooden handle and a chimney on the roof that is emitting a trail of white, puffy smoke that rises into a light blue sky. In the foreground, a single white daisy with a yellow center is visible on the grass. The overall style is soft and painterly.

Daleko předaleko, tam, kde lišky dávají
dobrou noc a kosové přejí hezké ráno, žila
byla jedna lasiččí slečna. Jmenovala se Terezka
a bydlela s rodiči ve staré kůlně hned vedle
chaty u vysoké borovice. Bylo to dobré místo.
Chata byla už dávno opuštěná a nikdo na ni
už dlouho nejezdil. Lasiččí rodinu tak v kůlně
neměl kdo rušit a její členové ji měli celou
jen a jen pro sebe.

Pod vysokou borovicí plynul život klidně a pokojně a Terežka mohla trávit většinu času bezstarostným dováděním a poznáváním svého okolí. Ráda si hrávala s ostatními mláďaty žijícími v sousedství. Byla tu malá myšata ze sklepa, plšáci z půdy a také třeba ježčí dvojčata ze starých kamen. Když bylo hezky, hrávali spolu na honěnou nebo na schovávanou ve vysoké trávě, jindy třeba prolézali staré okapy. A když bylo venku škaredě, schovali se pod husté větve borovice a stavěli si domečky z kůry a jehličí.

Jednoho slunečného dne, když si tak spolu všichni skotačili ve vysoké trávě, probzučela si to kolem nich podivná, žluto-černě pruhovaná jakoby moucha.

„To je včela!“ vykřikl chytrý ježek Mirda, který všechno věděl a všude byl dvakrát.
„Ta dělá med.“

„Co je to med?“ pískla malá myšata z půdy.

„To je taková lepivá, žlutá věc, moc sladká a moc dobrá,“ poučil je Mirdův brácha Čenda.

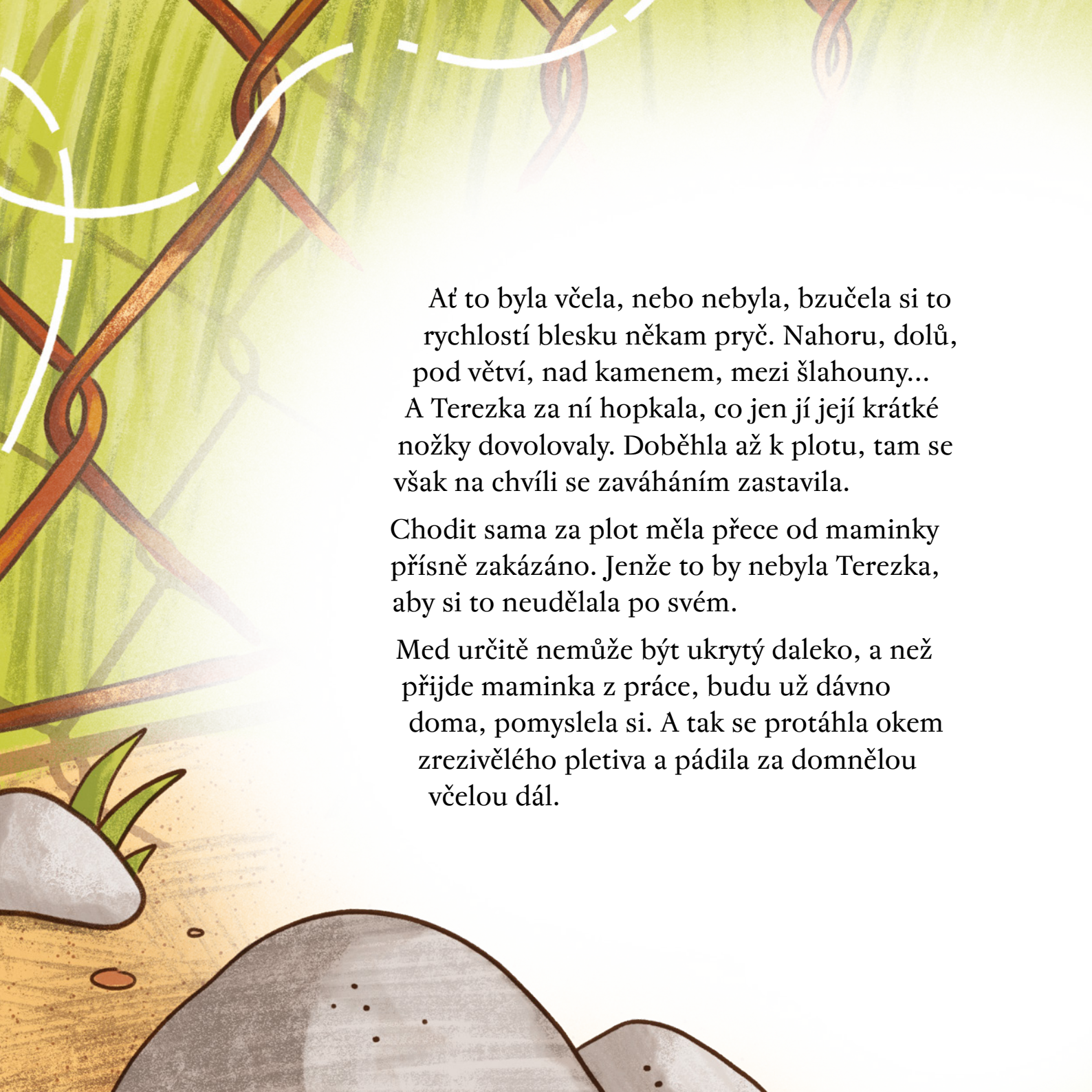
„Vy jste nikdy neměli med?“ divila se Terezka, která ho měla tuze ráda.

Myšata ale jen zakroutila hlavičkami.

„Tak sledujte, já vám nějaký přinesu,“ usmála se a rozeběhla se za včelou.

Jenže byla to skutečně včela?

The background of the page is a soft, painterly illustration of a garden. On the left, a brown trellis structure is covered with thick, brown, knotted vines. White dashed lines suggest the path of a bee or insect. The background is a mix of light green and yellowish-green, with faint outlines of leaves and flowers. At the bottom, there are grey rocks and some green grass blades.

Ať to byla včela, nebo nebyla, bzučela si to rychlostí blesku někam pryč. Nahoru, dolů, pod větví, nad kamenem, mezi šlahouny... A Terezka za ní hopkala, co jen jí její krátké nožky dovolovaly. Doběhla až k plotu, tam se však na chvíli se zaváháním zastavila.

Chodit sama za plot měla přece od maminky přísně zakázáno. Jenže to by nebyla Terezka, aby si to neudělala po svém.

Med určitě nemůže být ukrytý daleko, a než přijde maminka z práce, budu už dávno doma, pomyslela si. A tak se protáhla okem zrezivělého pletiva a pádila za domnělou včelou dál.

The illustration depicts a forest scene. On the left, a brown tree trunk is visible. To its right is a large, rounded green bush. In the upper right corner, there are several long, pointed green leaves. The ground is a light brown color with a few small grey rocks and several red mushrooms with white spots. A white line starts from the tree trunk, loops around the bush, and then extends towards the text area.

Proběhla okrajem pole, pak zahradou vedlejší chaty, přeběhla lesní cestu a rovnou do hustého lesa. Přeskakovala kořeny, proplétala se kvetoucími jahodníky, vyhýbala se vzrostlým stromům, až celá zadýchaná dorazila na nevelký palouček. Uprostřed něho stál osamocený strom a na jeho větvi viselo velké, baňaté hnízdo. Hučelo to kolem něj doslova jako v úle.

„Tamtudy se určitě dostanu k medu,“ olízla se Terezka mlsně při pohledu na kulatý otvor na spodku hnízda.

The illustration shows a soft-focus scene of a grassy field. In the foreground, there are several large, vibrant green leaves with detailed vein patterns. A small, orange and black striped bee is flying in the lower-left corner. The background is a bright, hazy yellow, suggesting a sunny day. The overall style is gentle and illustrative, typical of a children's book.

Terezka se na chvílku přikrčila za trsem trávy
a pozorovala situaci.

Počkala si, až kolem hnízda nebude takový
ruch, a potom vyhopkala ze svého úkrytu.
Jeden, dva, tři skoky a už byla pod ním.
Natáhla se, zastrčila packu do hnízda, jak jen
nejdále mohla, a už už si představovala, že sahá
na sladoučký, lepkavý med. Jaké však bylo
její překvapení, když namísto toho dostala
do packy ostré žihadlo!

„Auuu!“ vyjekla Terezka a dala se
na bleskový úprk.

„Auuu, to bolí,“ vyjekla znovu, když dostala
další žihadlo do kožíšku.

A pak ještě jedno a zas a znova. „Auuu!“

Terezka pelášila a hopkala a utíkala,
co jen jí síly stačily.

Jak tak pelášila, ohlédla se letmo přes rameno, jestli už setřásla všechny své žluto-černé pronásledovatelky. Přitom ale přehlédla suchou větev ležící na cestě, klopýtla o ni a bum bác, padala v kotrmelcích kamsi dolů. A padala a padala, dokud se neozvalo hlasité žbluňk!

A naše milá lasička skončila v rybníce.

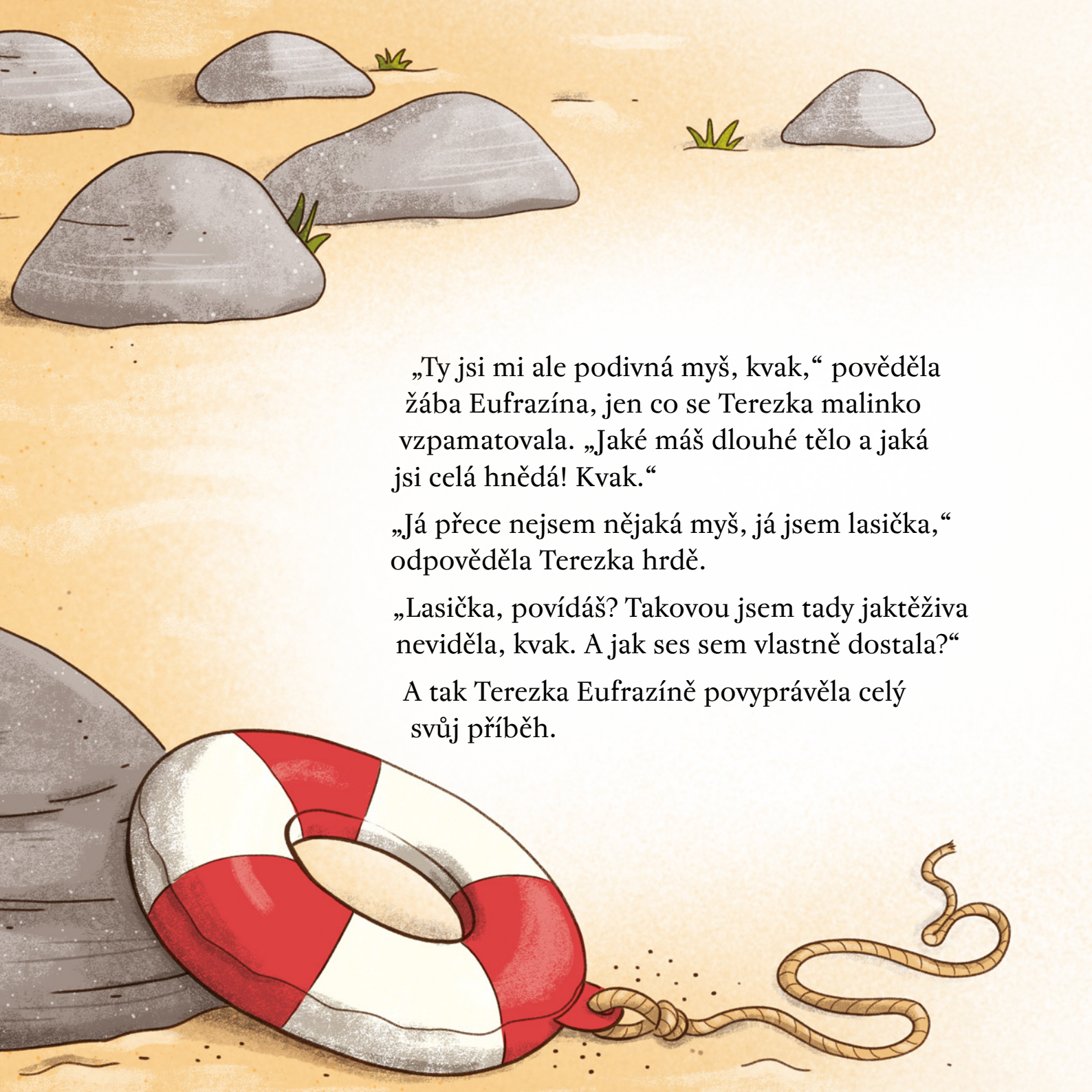
„Pomóc, já se topím!“ volala.

„Pomóc, já neumím plavat,“ křičela na celé kolo.

„Pomóc, zachraňte mě někdo!“ volala a cákala a máchala packami a vrtěla ocáskem, jen aby se udržela na hladině.

I tak by se nám ale naše milá lasička málem utopila, nebýt staré a zkušené plavčice, žáby Eufrazíny. Jaké štěstí, že se zrovna vyhřívala na leknínu jen kousek opodál! Eufrazína pohotově hodila Terezce záchranný kruh a pomohla jí dostat se do bezpečí na břeh.

„Ty jsi mi ale podivná myš, kvak,“ pověděla žába Eufrazína, jen co se Terezka malinko vzpamatovala. „Jaké máš dlouhé tělo a jaká jsi celá hnědá! Kvak.“

„Já přece nejsem nějaká myš, já jsem lasička,“ odpověděla Terezka hrdě.

„Lasička, povídáš? Takovou jsem tady jaktěživa neviděla, kvak. A jak ses sem vlastně dostala?“

A tak Terezka Eufrazíně povyprávěla celý svůj příběh.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Příběhy lasičky Terešky.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.